

## Zkušenosti

MN: „U úloh 1 až 3 nevznikaly, až na výjimky, zásadní problémy. V úloze 3 žáci často chybovali v důsledku nedostatečného přečtení zadání (předpokládali, že 1,5 je jeden krok – v zadání jsou však uvedeny tři). Úlohy 4 až 6 byly pro žáky výrazně problematičtější, zvláště pak úloha na nepřímou úměrnost. Úlohu 6 bych z testu příště vyřadil. Během psaní testu bylo na tuto úlohu takové množství dotazů, že mi nepřipadá účelné tuto úlohu použít, řada dotazů pak do značné míry připravila žáky o nutnost použít jistou matematickou představu problému.“

## Závěr

Na rozdíl od ostatních týmů jsme si stanovili za cíl připravit ucelenou přípravu celého tematického bloku, nejen konkrétní vyučovací hodiny. Důvodem byl i fakt, že jsme si vybrali náročné téma, které se nedá probrat během několika málo hodin. Na jedné straně nám to umožnilo mít představu o celém procesu a jednotlivé fáze výuky na sebe vhodně navázat, na straně druhé to bylo značně náročné na zpracování. Netvrdíme, že naše příprava je ta nejlepší možná. Výuku jsme se snažili koncipovat tak, aby žáci co nejvíce pracovali sami. Ne vždy se nám to dařilo, v každém případě jsme však získali zkušenosti, abychom při příští výuce tématu mohli naši přípravu ještě vylepšit.

Závěrem si dovoluji osobní poznámku o naší účasti v projektu „Lesson study“.

MN: „Některé etapy projektu byly pro nás velmi náročné, a to nejen časově. Pokud bych však měl možnost do podobného projektu znovu vstoupit, určitě bych to udělal. Celý projekt mne zase posunul o kousek dál a nastínil směr, kterým bych se mohl dát. Především rozbor videozáznamů mi pomohly vnímat hodinu z hlediska potenciálu ať už využitého, nebo promarněného. Skupinová práce při přípravě lekce nás pak obohatila o jiný, netradiční pohled na daný problém, a tím nás vytrhla ze stereotypů, do kterých mám občas tendence při přípravě sklouzávat.“

PP: „Vážím si toho, že jsem byla oslovena a měla možnost spolupracovat s novými kolegy. Naše spolupráce byla pro mě osobně velice obohacující a utvrdila mě v tom, že čím větší prostor dáme žákům tvořit a vymýšlet různé modelové matematické situace, tím více je bude matematika bavit.“

EH: „Zpočátku jsem k projektu přistupovala s poměrně velkou nedůvěrou. Pochybovala jsem, že se tři učitelé, kteří se vzájemně neznají a každý z nich učí zcela jiným způsobem na třech rozdílných školách s jiným obsahem ŠVP, mohou domluvit na obsahu jedné, nebo dokonce několika vyučovacích hodin. V průběhu uskutečněných schůzek mě ale práce na projektu začala bavit. Bylo velmi zajímavé a příjemné sledovat, jakým způsobem se hodiny postupně vyvíjely. Tím, že jsme skutečně každý jiný, nacházeli jsme problémy na různých místech. Teprve postupně jsme si museli přiznat, že sporné momenty by skutečně mohly vzniknout v různých chvílích.“

Bohužel jsem kvůli okolnostem do projektu vstupovala s velmi slabou třídou (děti mají problémy s numerickým počítáním, s promyšlením postupů,...). Její žáci čekají na přesně stanovená pravidla, jak úlohy řešit, ale později se vytoužené postupy ani nenaučí, a tak v hodinách většinou nenavazujeme, ale spíše stále opakujeme. V této třídě máme také problémy s komunikací. Do loňského roku do třídy docházeli dva velmi slabí žáci, kteří se ostatním za nesprávné názory posmívali, a tak je zvednutá ruka ve třídě i přes snahu vyučujících o nápravu velkou vzácností. Přes všechny problémy se domnívám, že minimálně práce ve skupinách byla pro děti zajímavá a požadované souvislosti si skutečně uvědomily.